

ת"פ 429/03/17 - מדינת ישראל נגד אהרון אגרונוב (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 429-03-17 מדינת ישראל נ' אגרונוב(עציר)

לפני כבוד השופט כמאל סעב

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם אהרון אגרונוב (עציר),

ב"כ המאשימה: עו"ד הגב' בוק

ב"כ הנאשם: עו"ד עידן שקד

גזר דין

א. פתח דבר:

1. הנאשם הודה, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן שסומן באות "א" והורשע בעבירה של **החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית**, עבירה לפי סעיף 7(א)(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 (להלן: "**פקודת הסמים**").

2. במסגרת הסדר הטיעון, הנאשם חזר בו מהודאתו בעובדות כתב האישום המקורי, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. באשר לעונש לא הייתה הסכמה והטיעון היה חופשי.

3. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר של קצין המבחן.

ב. עובדות כתב האישום המתוקן:

4. בתאריך 15.02.17 בסמוך לשעה 19:30, החזיק הנאשם בדירתו, ברחוב מדרגות חסן שוקרי 12 בחיפה (להלן: "**הדירה**"), שלא לצריכתו העצמית, ללא היתר ורישיון כדון, בסם מסוכן מסוג הרואין במשקל כולל נטו של 184.6235 גרם. בנוסף, החזיק הנאשם שלא לצריכתו העצמית, ללא היתר ורישיון כדון, סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל נטו של 459.9400 גרם (להלן: "**הסמים**").

עמוד 1

5. במועד שלעיל, נערך חיפוש בדירתו של הנאשם ונתפסו הסמים.

ג. תסקיר שירות המבחן:

6. שירות המבחן סקר את נסיבות חייו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, שהינו בן 51, יליד קווקז, גרוש ואב לשישה ילדים בגילאים 16-30 שנים.

7. הנאשם עלה ארצה בשנת 1991 בהיותו נשוי ואב לשני ילדים, בארץ נולדו לו ולגרושתו ארבעה ילדים נוספים.

8. שני ילדיו הבכורים נשואים ומנהלים אורח חיים עצמאי. בנו השלישי בן 27 מתגורר יחד עם משפחתו הגרעינית בבית אימו. אחד מבניו מרצה מאסר בכלא שש, בשל אי התייצבות למילואים. האחר חייל והצעירה תלמידה בבית הספר.

9. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן קשר קרוב ומשמעותי עם בניו. לדבריו התגרש מאשתו בשל הרגלי שתיית אלכוהול, זכה במשמורת על הילדים ומאז דאג לגדלם בגפו. עוד סיפר כי מזה 8 שנים הינו מנהל קשר זוגי עם אישה גרושה ואם ל-4 ילדים המתגוררת עם ילדיה. לדבריו מדובר בקשר קרוב ויחסים חיוביים.

10. הנאשם סיים 12 שנות לימוד בארץ מוצאו, וכן התגייס לצבא הרוסי ושירת בו שנתיים. הנאשם למד בבית ספר למוסיקה ובהמשך לימד נגינה על תופים.

11. לאחר עלייתו ארצה, השתקע הנאשם בעיר חיפה, התקשה לשמור על יציבות תעסוקתית ועבר בין מסגרות שונות. טרם מעצרו הנוכחי עבד בהסעת עובדים להרכבת חלונות אלומיניום.

12. אמו של הנאשם הייתה עבורו דמות רבת משמעות מבחינה רגשית והיא נפטרה בשנת 2002, אביו בשנות ה-80 לחייו, מתגורר כיום בחיפה.

13. שירות המבחן לא התרשם מקיומה של מצוקה רגשית או מחשבות אובדניות אצל הנאשם.

14. באשר לעבירה המיוחסת לו בתיק דנן, הנאשם מודה באופן חלקי. לדבריו קיבל לידי חבילה מבלי שהיה מודע לתוכנה והסכים לשמור עליה כיומיים. לטענתו, לאחר שפתח אותה מצא הרואין, אך לא הודיע לגורמי האכיפה, מחשש כי בעל החבילה יפגע בבני משפחתו.

15. הנאשם הביע צער וחרטה על ביצוע העבירה ולטענתו המניעים להסתבכותו הם קשייו בקבלת החלטות מותאמות ובחינת התנהלותו והשלכותיה לעומק על אורח חייו.
16. לנאשם שלוש הרשעות קודמות. האחת משנת 2003 בגין עבירת סמים, השנייה משנת 2005 בגין רכישת/החזקת נשק שלא כדין, והשלישית משנת 2007 בגין עבירות אלימות במשפחה, התעללות ותקיפת קטין, ותקיפת בת זוג.
17. מהמידע הקיים בידי שירות המבחן עלה כי לאחר מות אימו ועל רקע קושי רגשי, הנאשם החל לצרוך סמים ואז נעצר בגין החזקת סם בכמות מסחרית.
- שירות המבחן התרשם באותה העת ממצוקה ומיחס אמביוולנטי לגבי סוגיית השימוש בסמים.
18. שירות המבחן התרשם מהנאשם כבעל יכולות קוגניטיביות וורבאליות תקינות המצליח לשתף בתכנים פנימיים, בעל יכולות וכישורים שבאו לידי ביטוי ביכולתו לגדל את בנו לאחר גירושיו מאשתו וקבלת המשמורת על הילדים.
- יחד עם זאת, התרשם כי הנאשם מתקשה להתחבר עד תם לחומרת מעשיו ולבעייתיות בהתנהגותו.
19. שירות המבחן סבור כי סנקציות עונשיות והליכים טיפוליים שעבר הנאשם בעבר לא הועילו. להערכתו, הנאשם רואה עצמו באור חיובי כמי שנטייתו הינה להירתם ולעזור לסביבתו ולבני משפחתו.
20. שירות המבחן סבור כי הנאשם עלול להיגרר בקלות לסיטואציות שליליות ללא הפעלת שיקול דעת מותאם למעשיו ולהערכת מצבי הסיכון להם הוא חשוף.
21. שירות המבחן לא המליץ על חלופת ענישה שיקומית במסגרת הקהילה כאפשרות העשויה להפחית סיכון להישנות עבירות דומות מצדו בעתיד. להערכתו, התייחסות עונשית, מוחשית וקונקרטיית תחברו לחומרת העבירה.
22. שירות המבחן ציין כי לאור העובדה שהנאשם גילה בפניהם את רצונו להשתלב בהליך טיפולי, אז הומלץ, באם יוטל עליו עונש מאסר בפועל, כי ישולב בהליך טיפולי בכלא.

23. המאשימה הגישה את טיעוניה בכתב שסומנו **ת/2**.
24. המאשימה הפנתה לעובדות כתב האישום המתוקן, לנסיבות העבירה ולחומרתה, תוך התייחסות לעברו הפלילי של הנאשם הכולל שלוש הרשעות קודמות, בגין החזקת נשק, התעללות בחסר ישע, תקיפת בן זוג והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית.
25. המאשימה הפנתה לפסיקה והדגישה כי חומרת עבירות הסמים, נזקיהן הקשות ארוכות הטווח לחברה וליחידיה הנחשפים להם והצורך להילחם בעבירות סמים, מחייבים נסיגת משקל הנסיבות האישיות אל מול חומרת העבירות, תוך שימת דגש על שיקולי הרתעה, גמול ומניעה.
26. המאשימה ציינה, כי הערך החברתי המוגן הינו החובה להגן על בריאותו ושלומו הפיסי והנפשי של הציבור, וכן הצורך למנוע את הפגיעות והנזקים לחברה שנובעים מהתופעה הקשה של ההתמכרות לסמים.
27. עוד הפנתה המאשימה לפסיקה שלטענתה משקפת את מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים למקרה שלפניי. כך למשל הפנתה לע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 22.06.10), שם הורשע המערער בעבירה של החזקת סמים שלא צריכה עצמית. המערער החזיק בסם מסוכן מסוג הרואין בכמות של 176.67 גרם. למערער עבר פלילי, ללא המלצה טיפולית. בית המשפט המחוזי השית על המערער 5 שנות מאסר בפועל. הערעור בבית המשפט העליון נדחה. עוד הפנתה המאשימה לע"פ 4381/05 **אבו זקיקה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.07.06), שם הורשע המערער ע"פ הודאתו בכתב אישום מתוקן, בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין שלא לצריכה עצמית בכמות של 100.92 גרם. מדובר במערער צעיר ללא עבר פלילי. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 4 שנות מאסר בפועל. הערעור בבית המשפט העליון נדחה. בנוסף, הפנתה המאשימה לע"פ 8820/14 **שחר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 17.05.15), שם הורשע המערער ע"פ הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירת החזקת סם מסוכן מסוג חשיש לצריכה עצמית במשקל כולל של 3.74 גרם ובעבירת החזקת סם מסוכן מסוג קוקאין שלא לצריכה עצמית במשקל כולל של 112.3416 גרם. בית המשפט קמא קבע מתחם שנע בין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל, בסופו של דבר נגזר על המערער 3 שנות מאסר בפועל, וזאת מאחר וכחלק מהסדר הטיעון המאשימה הגבילה עצמה לעונש מקסימלי של 3 שנות מאסר. הערעור בבית המשפט העליון נדחה.
28. לטענת המאשימה, לאור סוגי הסמים המסוכנים שנתפסו וכמותם המסחרית, וכן בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו ומדיניות הענישה הנהוגה, עותרת המאשימה למתחם ענישה שנע בין 4 ל-6 שנות מאסר. לטענתה, חומרת העבירה בה הורשע הנאשם, מובילה למסקנה

שרק ענישה כבדה ומכאיבה הכוללת מאסר ארוך יהיה בה כדי להוות עונש ראוי לנאשם.

29. באשר לקביעת העונש המתאים בתוך המתחם, ביקשה המאשימה להתחשב בשיקול הרתעת הרבים כפי שנוהגת הפסיקה בעבירות סמים חמורות ולהעדיף על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם. בנוסף, הפנתה לתסקיר שירות המבחן שלא בא בהמלצה טיפולית, שכן להערכת שירות המבחן אין בתהליך טיפולי כדי להביא להפחתת הסיכון להישנות עבירות.

30. אשר על כן, ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל לזמן ממושך בהתאם למתחם הענישה ההולם שלטענתה נע בין 4 עד 6 שנות מאסר. עוד ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר מותנה ארוך ומרתיע, וכן תשלום קנס כספי.

טיעוני ב"כ הנאשם:

31. ב"כ הנאשם הפנה לדברי הנאשם בתסקיר, שם לטענתו הסביר הנאשם איך הגיע הסם אליו באמצעות אדם שלא הכיר בעודו עולה במדרגות הבניין לדירתו, האדם זרק לו חבילה וביקש שישמור עליה אצלו בבית כאשר לאחר מכן התקשרו אליו והזהירו אותו שלא יעביר דבר למשטרה. הסנגור ציין כי הנאשם הודה תחילה בכתב האישום, אך לאחר שהתברר שישנו חומר נוסף שלא הגיע לידי ההגנה, חזר בו הנאשם מהודאתו ולאחר ניהול מו"מ עם המאשימה ובדיקת העניין הוחלט ע"י המאשימה לציין פרפרזה שאומרת כי הנאשם הזה אינו סוחר סמים אלא שומר על הסם. יחד עם זאת ועל אף הטיעון הזה, הצהיר הסנגור כי הנאשם אינו חוזר בו מהודאתו בעובדות כתב האישום שהוא החזיק סם.

32. הסנגור ביקש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר, שכן מדובר באדם בן 52, אב לשישה ילדים בגילאי 15-30 שנים. התגרש מאשתו בשל בעיית שתיית אלכוהול וקיבל משמורת על ילדיו. הנאשם גידל את ילדיו בגפו. לאחרונה הנאשם חי עם בת זוגתו ב- 8 השנים האחרונות ומנסה לשקם את חייו.

33. הסנגור הפנה לשני גזרי דין של בית משפט המחוזי בחיפה, שלטענתו מתייחסים לעבירות זהות, בהם נקבעו מתחמי ענישה שנעו בין עבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל. כך למשל, הפנה לת"פ (חי') 6336-02-15 **מדינת ישראל נ' בשוטין** (ניתן ביום 14.07.15), שם הנאשמת הורשעה ע"פ הודאתה בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. בבית הנאשמת נתפס סם מסוג הרואין במשקל נטו של 139 גרם שהיה ארוז בשקית אחת, סם מסוג הרואין במשקל נטו של 56.23 גרם שהיה ארוז ב 12 שקיות ו- 152 טבליות של סם מסוג MDMA. הנאשמת בת 22 ללא עבר פלילי ובעלת נסיבות חיים קשות, שסבלה והינה סובלת מהפרעת אישיות גבולית. תסקיר שירות המבחן המליץ להסתפק בתקופת מעצרה עד למתן גזר הדין ובצירוף צו מבחן לשנה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שנע בין 24-54 חודשי מאסר בפועל, כשבסופו של דבר נגזר על הנאשמת מאסר בפועל של 24 חודשי

בנוסף, הפנה לת"פ (חי') 46896-11-15 **מדינת ישראל נ' טאהא** (ניתן ביום 10.10.16) (להלן: "**טאהא**"), שם הורשע הנאשם ע"פ הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. הנאשם נתפס עם סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל נטו של 302.42 גרם המחולקים ל-38 אריזות. הנאשם קיבל את הסם מנאשמים בתיק אחר ונתפס בסמוך לאחר מכן. לנאשם עבר פלילי עשיר, בין היתר בעבירות סמים ומאסר על תנאי בגין עבירה דומה לעניינו. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נוספים. בסופו של דבר נגזרו על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל ובנוסף הפעלת מאסר על תנאי בן 12 חודשים, כאשר מחציתו במצטבר ומחציתו בחופף, כך שסה"כ ירצה הנאשם 26 חודשי מאסר.

כבר עתה, יש להפנות לכך שעל גזר הדין של בית המשפט המחוזי בתיק טאהא הוגש ערעור על קולת העונש לבית המשפט העליון - ראו ע"פ 10173/16 **מדינת ישראל נגד טאהא**, שניתן ביום 14.2.17. בית המשפט העליון דחה את הערעור על העונש שהוטל בגין הרשעת המשיב בתיק הנדון, אך קיבל את הערעור לעניין הפעלת המאסר המותנה, וקבע כי המאסר המותנה בן 12 חודשים יופעל כולו במצטבר לעונש שהוטל על המשיב בתיק הנדון, כך שהתוצאה הסופית היא שהמשיב ירצה עונש מאסר של 32 חודשים.

דברי הנאשם:

34. הנאשם ציין כי עשה טעות וביקש להתחשב בו כי הוא מגדל ילדה קטנה שזקוקה לו תוך שהוא מפנה לעובדה שהוא גידל את ילדיו לבד.

ה. דין וגזירת הדין:

35. הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בעבירת החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7 (א)(ג) רישא לפקודת הסמים.

36. הנאשם החזיק בדירתו סם מסוכן מסוג הרואין במשקל כולל של 184.6235 גרם נטו, וכן סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 459.9400 גרם נטו, וזאת שלא לצריכה עצמית, ללא היתר ורישיון כדין.

37. תיקון מספר 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), מתווה את העיקרון המנחה בבואו של בית המשפט לגזור דינו של נאשם. בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה, כפי שהוגדר בסעיף 40ב לחוק העונשין.

38. לפי עיקרון ההלימה, יש לקיים יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם

ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו, וזאת תוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה שנעברה על ידי הנאשם.

39. לצורך קביעת מתחם הענישה במקרה שלפנינו, ראוי לציין כי בית המשפט העליון חזר לא אחת על הצורך בענישה מחמירה בעבירות הסמים, אשר היו לנגע של ממש שפשה במקומותינו ולכן לא בכדי קבע המחוקק לצד העבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עונש מרבי של 20 שנות מאסר - עונש הזהה לזה שנקבע בצד העבירה של סחר בסם מסוכן.

לעניין זה יפים דבריו של כבוד הנשיא דאז שמגר בע"פ 417/88 חוואג'ה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 12.10.89), שם כתב:

"..ציינו בעבר מספר פעמים כי בעבירות הקשורות בסמים מסוכנים וקטלנים, כגון הירואין, יש להטיל עונשים חמורים ומרתיעים אשר מתקרבים במידה משמעותית למקסימום הקבוע בחוק.."

40. בית המשפט העליון שב ואמר בפסיקתו שאין צורך להכביר מילים בדבר החומרה היתרה הטמונה בביצוע עבירות שייעודן אינו צריכה עצמית. לעניין זה ראוי להפנות לע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יניב יונה (ניתן ביום 04.07.12), שם התייחס בית המשפט העליון, גם כן; לפגיעתן הרעה של עבירות הסמים, בקובעו כי:

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה...ייתכן ועבירות הסמים הקשים הן כה נפוצות עד שהתרגלנו אליהן, ואולי אף אבדה לנו הרגישות למחיר שלא רק החברה משלמת אלא גם המשתמש עצמו...למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים. חלקם מתמקדים בחינוך מניעתי ובהסברה. אחרים מסייעים בהליכי הגמילה. לצידם פועלים גם אנשי אכיפת החוק, שתפקידם לסכל את עבירות הסמים וללכוד את העבריינים. אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים. בכל זאת תוך מתן משקל - בין היתר - לכמות הסם ואיכותו, טיב עבירת הסמים שבוצעה, תרומתו של הנאשם להתגשמות העבירה ועברו הפלילי (השוו: ע"פ 8031/10 אורוסקו-צ'אבז נ' מדינת ישראל (1.3.2012))" (שם, פסקה 4).

41. באשר לערך המוגן שנפגע כתוצאה מהעבירה, הנאשם במעשהו פגע בערכים חשובים ומוגנים כגון שלום הציבור, בריאותו וביטחונו, וכן מניעת התמכרות של אנשים ויצירת פוטנציאל להפרות סדר ציבורי וביצוע עבירות רכוש האופייניות למי שהתמכר לסמים. הנזקים הנגרמים עקב שימוש בסמים קשים, הם

רחבי היקף וממושכים; נזקים בריאותיים, נפשיים, חברתיים וכלכליים - לענין זה ראו ע"פ 3487/12 **כרים נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 04.11.12).

בתי המשפט אמורים להירתם למלחמה בנגע הסמים הגורם נזקים קשים לחברה - לענין זה ראוי להפנות לע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 22.6.10), שם נאמרו הדברים הבאים:

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעברינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים."

ראו גם ע"פ 6373/06 **מדינת ישראל נגד אלנשמי**, (ניתן ביום 6.9.06); רע"פ 9632/06 **אבו יונס נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 7.2.07); וכן ע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' שמאי**, פ"ד נח(2) 734, 739 (2004).

42. ראוי לציין כי על פי הקביעה המקובלת בפסיקה, סם ההרואין שכמוהו נתפס בידי הנאשם נחשב לסם המסוכן והקטלני ביותר שבין הסמים המסוכנים שכן זכה לכינוי בפסיקה "סם המוות" או "סם המוות הלבן" - ראו ע"פ 6839/97 **עזרן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 24.08.98).

43. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, במקרים רבים ודומים למקרה שלפנינו עולה כי הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל לתקופות ממושכות. אפנה למספר פסקי דין בעבירות זהות:

(-) ע"פ 6977/94 **סבג נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.08.95) שם הורשע המערער בגין החזקה של למעלה מ-15 גרם הרואין, הוטלו 3 שנות מאסר בפועל, הערעור על העונש נדחה.

(-) ע"פ 5045/98 **מנדלאני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.06.00), שם הורשע המערער בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג הרואין בכמות של 24 גרם. המערער בעל עבר פלילי בתחום הסמים, ואף ביצע את העבירה לאחר שחרורו ממאסר קודם. על המערער נגזר עונש של 3 שנות מאסר בפועל, במצטבר לעונש של מאסר על תנאי בן שנתיים שהופעל (סה"כ 5 שנות מאסר בפועל). ערעורו על העונש נדחה.

(-) רע"פ 8325/13 **סיאח נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 08.01.14), שם הורשע המערער

בהחזקת סם מסוג הירואין שלא לצריכה עצמית בכמות של 39.04 גרם נטו וכן בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. נקבע מתחם שנע בין 2 עד 4 שנות מאסר בפועל. בסופו של דבר נגזרו על המערער 42 חודשי מאסר שמתוכם 30 חודשים על העבירה נשוא הדיון והפעלת 12 חודשי מאסר על תנאי במצטבר. הן הערעור לבית המשפט המחוזי והן הבקשה למתן רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

(-) בע"פ 6277/14 **משלטי נ' מדינת ישראל** - (ניתן ביום 2.2.15), דובר במערער, בעל עבר פלילי מכביד, אשר נדון בבית המשפט המחוזי לשלוש שנות מאסר בפועל בגין החזקה שלא לצריכה עצמית של סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של 51.36 גרם. בגזר דינו קבע בית המשפט המחוזי כי מתחם הענישה במקרה זה נע בין 3 ל- 5 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש, וקבע כי המתחם הולם והעונש אינו חמור יתר על המידה.

(-) ע"פ 1313/14 **בהתימי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 09.06.15), שם הורשע המערער בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית כאשר נתפס עם כ- 50 גרם קוקאין. למערער עבר פלילי עשיר הכולל עבירות סמים. על המערער הוטלו 42 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לכך הופעל מאסר מותנה של 10 חודשים שנגזרו עליו בתיק קודם, כך שסה"כ נגזרו עליו 52 חודשי מאסר בפועל. הערעור לבית המשפט העליון נדחה.

44. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 לחוק העונשין), יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם כשהוא מחזיק בכמויות משמעותיות ומסחריות של סמים מסוכנים. הנזק אשר צפוי להיגרם מהגעת סמים הן מסוג הירואין והן מסוג חשיש, למשתמשים ידוע וקולמוסים רבים נשפכו על כך. יחד עם זאת, בענייננו הוגשה פרפרזה ע"י הסנגור ושבה נכתב: "**אהרון אגרונוב אינו סוחר בסמים הוא מחביא סמים של ווספי אצלו בבית והסוחרים באים למשוך מימנו**".

45. בנסיבות אלו, בזיקה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בשים לב לטיב העבירה, לכמות הסם ולעובדה כי הסם נתפס טרם הופץ, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 30 עד 48 חודשי מאסר בפועל.

46. גזירת עונשו של נאשם בתוך מתחם העונש ההולם הינה לעולם אינדיבידואלית. יש לקחת בחשבון נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, אלא לנאשם הספציפי שביצע אותה - ראו ע"פ 10444/06 **עייני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 25.04.07); וכן סעיף 40יא לחוק העונשין.

ברי כי כל מקרה יבחן לפי נסיבותיו המיוחדות, תוך התחשבות, בין היתר, בכמות הסם ובטיבו, בעברו הפלילי של הנאשם, במצבו האישי והמשפחתי, ובנסיבות ביצוע העבירה - ראו לעניין זה ע"פ 6747/11 **מדינת ישראל נ' אבו ריקיק** - (ניתן ביום 3.1.13).

47. לצורך קביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם באשר לנאשם שלפנינו, נזקפו לזכותו במניין השיקולים לקולא, הודאתו והחיסכון בזמן שיפוטי יקר הנובע מכך, נטילת אחריותו על המעשה, כמו כן גילו ורקעו המשפחתי כפי שפורט בתסקיר שירות המבחן.

48. יחד עם זאת, לא אחת נפסק ככלל, כשמדובר בעבירות סמים השיקולים באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם נסוגים מפני חומרת העבירות והצורך למיגור התופעה והאינטרס הציבורי שבהרתעת הרבים. לעניין זה ראו ע"פ 5958/13 סבג נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 29.7.14), ראו גם ע"פ 3820/09 מדינת ישראל נגד אוחיון (ניתן ביום 6.9.09), שם קבע בית המשפט העליון כי:

"נקבע כי גם היעדר עבר פלילי וחיים נורמטיביים אינם מצדיקים חריגה מרחיקת לכת ממדיניות הענישה המקובלת בסוג זה של עבירות, שכן יש ליתן משקל בכורה לשיקולים הציבוריים ומשקל יחסית קטן לנסיבותיו האישיות של העבריין [ראו למשל: ע"פ 1674/96 הנ"ל]. בית משפט זה חזר והדגיש כי בעבירות סמים נסוגים השיקולים האישיים של העבריין מפני שיקולי הנזק הקשה שהשימוש בסם מביא על המשתמשים בו [ראו למשל: ע"פ 6029/03 ...]."

49. בענייננו, במניין השיקולים הובא גם כן עברו הפלילי של הנאשם בהתחשב בזמן שחלף מאז ביצוע עבירתו האחרונה, הפרפרזה שהוגשה, הערכת שירות המבחן באשר לרמת הסיכון להישנות עבירות בעתיד, וכן סיכויי שיקומו הנמוכים של הנאשם להערכת שירות המבחן.

ו. סוף דבר:

50. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות המפורטות לעיל ובחנתי את טענות הצדדים, מבלי להתעלם משיקולי הענישה, לרבות מתן הבכורה לאינטרס הציבורי והשמירה על בטחונו של כלל הציבור, וזאת בהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, הודאתו, חרטתו, אני גוזר עליו את העונשים הבאים:

א. 36 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, קרי; מיום 15.2.17.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים.

ג. קנס כספי בסך של 10,000 ₪ או 45 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים בסך 2,000 ₪ כל אחד כשהתשלום הראשון יחל ביום 1.1.18 וכלה בכל 1 לכל חודש שלאחריו.

תשומת לב שירות בתי הסוהר מופנית להמלצת שירות המבחן לשלב את הנאשם, במידת האפשר, בתהליך טיפולי בין כותלי בית הסוהר, כמובן אם יביע הנאשם נכונות לכך.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום הודעה לנאשם.

ניתן היום, כ"ו תשרי תשע"ח, 16 אוקטובר 2017, במעמד הנאשם שהובא ע"י הליווי, ב"כ הנאשם עו"ד עדן שקד וב"כ המאשימה עו"ד יוסי גימפל.